

Moskva er afgørende for at forhindre en israelsk-syrisk-iransk krig

20. marts., 2017 – I de tidlige morgentimer den 17. marts fløj fire israelske jetfly ind over syrisk luftrum og ramte mål i nærheden af Palmyra, hvor syriske tropper har arbejdet på at rydde området omkring de antikke romerske ruiner for de sidste rester af ISIS. Alt imens de israelske forsvarsstyrker har bombet mål i Syrien ved flere lejligheder siden starten af krigen i Syrien, så var det usædvanlige ved denne hændelse både det syriske luftforsvars respons – syrisk luftforsvar affyrede mindst tre missiler mod de israelske jetfly og hævdede at have skudt det ene ned – og israelernes anerkendelse af luftangrebet, som de næsten aldrig offentliggør. Israelerne hævder, at de skød efter en konvoj med våben til Hezbollah i Libanon; den syriske regering, sammen med Hezbollah-lederen Sheikh Hassan Nasrallah, anklagede, at israelerne angreb syriske hærstillinger til støtte for ISIS.

Uanset, hvad der er sandt i disse påstande, så er den underliggende sammenhæng konflikten mellem Israel og Iran, med Rusland i midten. Det faktum, at syrerne responderede, som de gjorde, og at Israel har lovet at fortsætte med at ramme våbenstrømmen til Hezbollah, har rejst et potentiale for en ny krig i Syrien, nu mellem Israel og Iran – ikke alene pga. iransk støtte til Hezbollah, men også pga. Irans tilstedeværelse i Syrien, som Israel finder utålelig. Denne udvikling kommer netop, som krigene imod jihadisterne i det nordlige Syrien og imod ISIS i det østlige Syrien, er ved at nå til vejs ende.

Den eneste magt, der befinder sig i en position, hvor den kan forhindre denne nye krig i at ske, er Rusland, der har gode

relationer med begge lande. Den syriske præsident Bashar al-Assad kom med en udtalelse til den ende i et interview med russiske medier i dag, i Damaskus. Assad bemærkede, at den israelske ambassadør i Moskva blev indkaldt til det Russiske Udenrigsministerium for at forklare den israelske krænkelse af syrisk luftrum.

»Så kan de diskutere de samme spørgsmål med israelerne ud fra dette kriterium [international lov]«, sagde præsident Assad, »og de kan spille en rolle for at Israel ikke igen angriber Syrien i fremtiden.«

Bortset fra indkaldelsen af den israelske ambassadør har der endnu ikke været en officiel reaktion fra Moskva på det israelske luftangreb. En russisk, politisk forsker, Gevorg Mirzayan, sagde til Sputnik den 18. marts, at, med luftangrebet den 17., har Israel sat en uskreven, russisk-syrisk-israelsk adfærdskodeks, samt Moskvas fremtidige position i Mellemøsten, i fare. Mirzayan nævner, som også andre iagttagere har gjort, den uskrevne aftale mellem Moskva og Tel Aviv om, at Rusland kunne bombe alle de jihadister, som dets luftstyrker kunne nå, alt imens Israel fik lov at bombe Hezbollah-konvojer i Syrien, som det lystede.

»Planen virkede i lang tid«, sagde Mirzayan. »Men den 17. marts begyndte den at slå fejl.«

Eksperter har advaret om, at den konflikt, der blussede op fredag, langt fra er ovre, med begge sider, der nu sandsynligvis blot vil gøre deres holdninger hårdere. Dette problem, iflg. Mirzayan, er, at begge sider nu mener, at den regionale og globale balance nu er ved at skifte i deres favør – Tel Aviv, fordi det har en ny allieret i Det Hvide Hus, og Damaskus, pga. dets nylige række af militære sejre imod ISIS og jihadisterne. Problemet for Moskva er, at en direkte syrisk-israelsk konflikt »omgående vil vokse til en konflikt mellem dens allierede (USA og Iran, Hezbollah og Golfstaterne), og dette vil ødelægge Ruslands planer om at

styrke sin tilstedeværelse i regionen efter afslutningen af krigen i Syrien.«

Til forskel fra alle andre involverede i regionen, så taler Moskva med alle parterne i den regionale konflikt. De kan således forfølge et »trekantsdiplomati« mellem to krigspartier, som en del af deres strategi for at opretholde regional balance.